

[Overgaard Nielsen.]

har været meget forsigtig med at gøre ulykken på Vestmotorvejen til anledning til dette spørgsmål. Jeg sagde udtrykkelig i mit første indlæg, at det var den debat, ulykken medførte, der havde foranlediget mit spørgsmål. Jeg mener stadig, at man deler vejlaboratoriet op i mange små afdelinger under vejdirektoratet og derved forskertser en selvstændighed, som jeg synes er nødvendig.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Jeg har helt påskønnet hr. Overgaard Nielsens forsigtighed med at kæde disse ting sammen. Desværre har ikke alle udvist den samme forsigtighed.

Horn: Jeg forstår, at spørgsmålet er rejst i relation til ulykken på Vestmotorvejen. Da jeg tvivler på, at den har noget med vejens tilstand at gøre, vil jeg tillade mig at spørge, om ministeren kan udtale sig om, hvorvidt hovedårsagen til ulykken derude er, at man ikke har overholdt færdselslovens bestemmelse om at tilpasse farten efter forholdene. I bekræftende fald kunne man have sparet hele den diskussion her.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Jeg tør ikke med sikkerhed på indeværende tidspunkt afgive et sikkert svar om det forhold, hr. Horn rejser, men vil med glæde inddrage det i den videre diskussion i folketingets trafikudvalg.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Svend Jakobsen* til boligministeren:

„Hvad agter ministeren at gøre for at sikre, at rekreative arealer og miljøer ikke ødelægges af massive hotelkomplekser?“

(Spm. nr. 103).

Skriftlig begrundelse.

Der har i den seneste tid verseret forlydender i dagspressen om forestående byggeri af adskillige hotelkomplekser i ferielandet.

Erfaringer — ikke mindst fra det sydlige udland — viser, hvor hurtigt værdifulde rekreative arealer og miljøer kan blive ødelagt. Med henblik på at forhindre tilsvarende eksempler i Danmark er der i land- og byzoneloven, naturfredningsloven m. v. indsat

en række bestemmelser, der giver det offentlige de nødvendige styringsmuligheder.

Imidlertid synes der at være opstået konflikt mellem den lokale interesse for øget aktivitet og hensyn til miljøet, en konflikt, der — stadig efter de i dagspressen anførte eksempler — ikke altid afgøres under tilstrækkelig hensyntagen til miljøværdier.

Boligministeren (Helge Nielsen): Hr. Svend Jakobsen har spurgt, hvad jeg agter at gøre for at sikre, at rekreative arealer og miljøer ikke ødelægges af massive hotelkomplekser.

Jeg vil gerne først fremhæve, at det er ønskeligt at få flere hoteller til støtte for turisterhvervet og sommerhuskommunernes økonomi, og at hoteller er ikke i sig selv et onde. Tværtimod får man derved ofte et mindre arealforbrug, end hvis der er tale om huse til det samme antal mennesker i sommerhuskolonier eller på campingpladser.

Problemet kommer frem, hvor der som nævnt i spørgsmålet er tale om massive hotelkomplekser, der ikke er tilpasset omgivelserne, og som ikke tager fornødent hensyn til miljøet. I almindelighed må man regne med, at lovgivningen giver mulighed for at sige nej til uheldige projekter. Men der kan nogle steder være tale om en ældre planlægning, som man må ønske bragt op til nutidens standard.

Der har gennem mange år været udtalt ønske både fra folketinget og kommunerne om decentralisering, og dette ønske er i vidt omfang imødekømt ved de senere års lovgivning. En følge af decentraliseringen er, at det er de lokale, regionale myndigheder, der træffer afgørelserne, og altså ikke de centrale. For at modvirke de tilfælde, hvor der kunne være fare for en konflikt mellem lokale og almene interesser, har jeg i sinde at foreslå en paragraf i det kommende forslag til lov om lands- og regionplanlægningen, hvorefter boligministeriet kan overtage afgørelsen af sådanne sager, også inden for godkendte byzoner eller godkendte sommerhusområder. En sådan bestemmelse vil folketinget få lejlighed til at overveje. En tilsvarende bestemmelse findes i zonenloven for landzoner. Jeg vil gerne tillige pege på, at der er et behov for en modernisering af de ældre planer for kystområderne.

Jeg tror, at den fortsatte planreform, som